

— Πες μου τὸ εἶδες τὸ παλάτι ποῦνε
ψηλὸ παλάτι στὴν ἀκρογιαλιά;
Τὰ νέφη ἀπὸ πάνω του περνοῦνε
χρυσοθαμιμένα καὶ τραυταφυλλιά.

Θαρρεῖς νὰ σκύψῃ στὸν καθρέφτη, ὅσο
στὰ κρυσταλλένια τοῦ γυαλοῦ νερά.
Θαρρεῖς τραβάει νὰ φτάσῃ τὴ νεφέλη
ποῦ τὴ χρυσοῖει ἢ δύση ἢ φλογερά.

— Τὸ εἶδα, ναί, ἐλ' ὁμορφιά καὶ χάρι,
τὸ ἀψηλὸ παλάτι στὸ γυαλό,
ἀπάνωθὲ του ταργυρὸ φεγγάρι,
τριγύρω του ἕνα σύγνεφο ὄλο.

— Ἀκουσεσ τὸν ἄερα αὐτοῦ νὰ ψάλλῃ
τὸ κύμα, ποῦ σαλεύει θροασερό;
Ἀκουσεσ ἀπ' τὴ σάλα τὴ μεγάλη
παιγνίδι καὶ τραγοῦδι γιορτερό;

— Οἱ ἄνεμοι κοιμόντανε στ' ἀνώγεια,
τὰ κύματα χαμαὶ στὴν ἀμμουδιά.
Ἀκουσά ἀπὸ τὴ σάλα μοιρολόγια
ποῦ μοῦ ἐραγίσαν τὴ φτωχὴ καρδιά.

— Τὸ βασιλιά τὸν εἶδες νὰ γυρίῃ
μὲ τὴ βασιλισσά που τὴν κυρά;
Τὴν κόκκινο μαντία νάνεμιζή
καὶ τὴ χρυσεὴ κορώνα νὰ φορᾷ;

Δὲ νεἶδες πὺς συνώδευαν μιὰ νεῖα
μὲ γλυκερὴ χαρὰ μιὰ κοπελλιά,
ὡσὰν τὸν ἥλιο λαμπερὴ καὶ ὠραία;
μὲ τὰ χρυσοῦ, τὰ τραυταφτερά μαλλιά;

— Τοῦ εἶδα τοὺς γονιοὺς. Τὸ μετωπὸ
(τοὺς)
δὲν ἴσπεφε ἢ κορώνα φωτανά.

Στὰ μαῦρα βουτηγμένοι ἦ-αν οἱ δύο τους.
τὴν κόρη—δὲν τὴν εἶδα πούθενά.
(Μετὰ το. Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ)

Στὴ Νορβηγία ἡ Ἀιδεθί, ἡ πάμπια τῆς
(θαλάσσης,
στὴν μαλακίη, ἀκρογιαλιά ψηλά πάμ: νὰ
(φωλιάσει).

Μαδάει ἀπὸ τῆ στήθη τῆς τὸ πουπουλέχουδὲ
(τῆς,
καὶ κάνει μιὰ ζεστή μ' αὐτῆ, μιὰ μαλακίη
(φωλιάσει).

Μᾶρχονται μ' ἀππλαγχνὴ καρδιά στὸν ἔχθον οἱ
(ψαράδες,
καὶ τῆς κουρσεύουν τὴ φωλιά ὡς τὸ στενὸ τὸ
(χνοῦδε.—

Αὐτὸ δὲν σθεὶ μὲς ἰσὸ πουλι τῆς, πῶσο τῆς
(ἀγάπησ,
Ξαναμαδάει πᾶ στήθια του, Κι' αὐτοὶ ξανα-
(προβάλλουν,
καὶ παίρνουν ὅ,τι ἐρεψίτ.

Μά, ἀκούραστο
(κ' ἐκεῖνο,
σὲ βροῦχο φρύπα τὴ φωλιά ξορκιστίναι: νὰ
(φτιάχνῃ.—

Τρίτη φορὰ κουρσεύουν τὴν καὶ δὲν κερτίναν
(χνοῦδι.
Τότε κ' αὐτὸ τὴν ἀνοίξῃ, μὲ στήθια μ' αὐτῶ
(μὲνα,
ἀνοίγει, νύχτα τῆς φτερά καὶ πᾶει μακριά στὸ
(νέκο,
ἐκεῖ ποῦ περισσότερο χαμογελοῦν τὰ σιράνια
(Μετὰ το. Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ)

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

